

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Ева Пелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9905** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. С. З., чрез адв. З., срещу Решение от 19.07.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 100 състав, постановено по нахд № 818/2021 г., с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 4087199/23.10.2020 г. издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП "глоба" в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на процесното решение, като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Изтъкват се възражения за недоказаност на обстоятелството, че св. А. е преминал курс за работа с техническо средство, липса на доказателства, че лицето е служител с полицейски правомощия, както и такива, че автоматизираното техническо средство е било монтирано на служебен автомобил, твърди се че идентификационния номер на мобилната система за видеоконтрол, отговарящ на регистрационен номер на служебен автомобил е № 1052, а не 560. Оспорва се, че не е установено мястото на извършване на нарушението. Навеждат се доводи за нарушения на Наредба № 8121з-523 от 12.05.2015г. тъй като не са приложени снимки

на самото средство, която следва да е неразделна част от протокола и да доказва къде точно е разположено мобилното средство и дали е в зона с ограничение на скоростта. Оспорва се протокол за използване на техническо средство и изложените в него обстоятелства, с което са допуснати нарушения на Наредбата. Посочва се липса на номер на снимката на процесното ППС, а протоколът за проверка на АТСС, приложен по делото според касатора не се отнася за същото средство от което следва, че не ясно дали техническото средство е изправно, самото удостоверение за валидност на одобрен тип средство за измерване е с крайна дата , преди процесната. Сочи се, че липсва пътен знак, който да сочи ограничение на скоростта до 50 км/ч, а е поставен такъв В26 за ограничение до 80 км/ч.

Претендира се касационната инстанция да отмени обжалваното решение и да постанови такова, с което да отмени електронния фиш. Иска се присъждане на разноски.

Ответникът по касация СДВР не се явява, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 23.10.2020г. в [населено място] лек автомобил марка „А.“, модел „А4“ с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на П. С. З., се движил по [улица]и на № 13 бил засечен със скорост за движение 81 км/ч, при ограничение на скоростта от 50 км/ч от мобилно техническо средство TFR1-M с № 560, монтирано на служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] и експлоатирано от св. А.. Срещу З. бил издаден Електронен фиш серия К № 4087199/23.10.2020 г. за налагане на глоба за нарушение на чл. 21 ал.1 от ЗДвП,с който на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП на З. била наложена глоба в размер на 400 лв.

СРС е достигнал до извода, че заснемането на административното нарушение, е извършено с одобрен тип техническо средство, което към момента на заснемането е било технически изправно. Приел е, че процесният електронен фиш е издаден при формално спазване на законовите изисквания и съдържа посочените в чл.189, ал.4 реквизити.

Посочил е, че от представените от СО писмени доказателства, посоченият пътен знак за ограничение на скоростта от 80 км/ч е поставен и е започнал да действа на 08.12.2020 г., като преди тази дата са действали общите правила на ЗДвП, от което следва, че към 23.10.2020 г., ограничението е било до 50 км./ч. На следващо място съдът е счел, че правилно и съобразно разпоредбата на чл.188, ал.2 от ЗДвП е определен субектът на административнонаказателна отговорност, а именно: собственикът на ППС, а наказанието е наложено съобразно разпоредбите на чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП. Кредитирал е показанията на св. А., че същият посочва правилно мястото на позициониране на мобилното средство, както и че е преминал курс за

работа с техническо средство. На база неговите показания и координатите на мястото е приел за безспорно установено мястото на извършване на нарушението. Отхвърлил е аргументите за липса на протокол за извършено обучение на длъжностното лице, липсата на снимков материал на самото устройство и твърдението, че мястото на извършване на нарушението и мястото на измерване на скоростта не може да са едни и същи с доводи за незасягане правото на защита на наказаното лице. При тези изводи е потвърдил издадения ЕФ.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 100 състав е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Законосъобразен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл.189, ал.4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Видно от приетите доказателства, нарушението е установено с автоматизирано техническо средство-видеосистема № TFR1-M 560, което към момента на заснемането е било съответно на одобрения тип. Неоснователно е възражението на касатора, че средството не е било в срока на техническа валидност, тъй като съгласно Протокол №4-38-19 от 30.10.2019 г. на ГДНП процесната видеосистема № TFR1-M 560 е преминала последваща проверка за техническата годност с извод за съответствие с одобрения тип и срок на валидност до 30.10.2020 г. Неправилно касаторът твърди, че мобилното устройство е с идентификационен №560, а е приложен протокол за проверка на друго устройство с идент. № 4835. Наличното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване касае само типа средство, който е посочен като 4835 и за него срокът за валидност е 24.02.2020г., а протоколът за проверка на мобилна система е на устройство от същия тип, но с идент. № 560110. Видно от протокол за използване на АТСС е използвано именно TFR1-M 560, посочена е посоката на контролираните ППС от бул.България към [улица], ограничението на скоростта от 50 км/ч, както и че не е поставен пътен знак за ограничение, посока за задействане „приближаващ“, рег. № на служебния автомобил, време на годност на устройството, начало и край на работния процес, номера на видеоклипове, бр. нарушения. Представена е и ежедневна форма на отчет.

Въззивният съд е поискал информация от СО, според която процесният участък е

реализиран със знаково стопанство на 08.12.2020г., т.е към момента на засичане на нарушението, разрешената скорост е била 50 км/ч. Приложен е и снимков материал на заснетото нарушение, от който е видно, че клипът е с № 14760 и попада в регистрираната номерацията на клипове от протокола за използване на АТСС, което опровергава твърденията в жалбата. Неоснователни са и тези за невъзможност да се установи от снимките дали около процесния автомобил не е имало друго превозно средство, което да е засечено. Ясно се вижда, че са налице 4 снимки от различно разстояние, което позволява да се установи, че лекият автомобил на З. не е изпреварван в този момент от друго МПС.

В електронния фиш са отразени данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й заплащане.

Посоченото в ЕФ място на установяване на нарушението в [населено място], [улица] безпротиворечиво е отбелязано в документите, съставени съгласно Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата – протокол рег. № 4332р-51105/23.10.2020 г. и ежедневна форма за отчет на служебно МПС рег. [рег.номер на МПС] от 23.10.2020 г., за периода от 09:00 часа до 17:00 часа. От тях се установява, че АТСС № TFR1-M 560, монтирано на служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] на 23.10.2020 г. е било позиционирано в [населено място], [улица], за периода от 11:45 часа до 14:00 часа, за който период със системата са установени 106 броя нарушения, за които са съставени клипове от №14677 до № 14782. Процесният клип е с № 14760, в 13:29:35 часа, измерена скорост от 84 км/ч (при 3 км/ч толеранс), с отбелязани точни координати на местонарушението, вкл. карта на разположение на МПС (на гърба на снимковия материал). Марката и регистрационният номер на автомобила ясно личат на снимките, при липса на други МПС около него.

При тези данни по делото правилно районният съд е приел, че от събраните доказателства се установява по безспорен начин, че на 23.10.2020 г. в 13:29 ч. в [населено място], при ограничение на скоростта на движение до 50 км/ч, валидно за населено място, моторно превозно средство - лек автомобил марка " ДК [рег.номер на МПС] , собственост на П. С. З. се е движело със скорост 84 км/ч.

Неоснователно касаторкът претендира, че по делото липсва яснота относно начина на ограничение на скоростта в посочения пътен участък – с пътен знак В26 или с общото ограничение по чл.21, ал.1 ЗДвП от 50 км/ч за населено място. Обосновано в тази връзка решаващият съд се е доверил на писмо рег. № СОА21-ДИ11-2763 от 05.02.2021 г. на Столична община – Дирекция „Управление и анализ на трафика“, според което преди реализиране на нов проект за организация на движението в посочения участък на 08.12.2020 г., максимално разрешената скорост е била 50 км/ч съгласно чл.21, ал.1 ЗДвП. С документа на Столична община се потвърждава посоченото в доказателствата от административноказателната преписка (протокол рег. № 4332р-51105/23.10.2020 г. и ежедневна форма за отчет на служебно МПС рег. [рег.номер на МПС] от 23.10.2020 г.) ограничение на скоростта от 50 км/ч.

Предоставената от Столична община информация, вкл. че не е налице промяна в посочената организация на движението по „Околовръстен път“ в посочения участък към 23.10.2020 г., е достатъчно ясна и категорична, че не предполага ново изискване на данни от Столична община, нито връщане на делото на друг състав на СРС за събиране на такава информация.

Всички останали възражения на касатора касаят липса на доказателства, които са ирелевантни към спора, поради което са неоснователни.

Съгласно чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП водач, който превиши максималната скорост в населено място от 31 до 40 км/ч. се наказва с глоба в размер на 400 лв. Следователно, деянието на касатора правилно е квалифицирано като нарушение по чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП и законосъобразно му е наложено предвиденото в същата норма административно наказание - глоба в размер на 400 лв.

Неоснователно касаторът твърди, че възприетата фактическа обстановка и изложените мотиви за неоснователност на твърденията за незаконосъобразност на ЕФ са в противоречие със събрания доказателствен материал, както и със задължителната практика на съда за тълкуването и прилагането на закона.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му. Затова на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.07.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 100 състав, постановено по нахд № 818/2021
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.